

Polsko-niemiecka umowa o wodach granicznych

BERLIN (PAP). — 6 b.m. podpisana została w Berlinie umowa między Polską a NRD w sprawie żeglugi na wodach granicznych oraz w sprawie eksploatacji i utrzymania wód granicznych.

Umowę podpisali: z ramienia Polski — amb. Jan Izidorczyk, z ramienia NRD — min. komunikacji prof. Reingruber.

O 31 procent wzrosła produkcja obrabiarek i narzędzi

Trzeci rok planu 6-letniego stawia przed przemysłem obrabiarek i narzędzi zwiększenie w porównaniu z rokiem ubiegłym zadania.

Cały przemysł obrabiarek i narzędzi zwiększył w roku bież. produkcję

• MOSKWA. W ZSRR wydano dzieła klasyków marksizmu - leninizmu w wielu językach narodów Związku Radzieckiego oraz językach obcych, w ogólnym nakładzie ok. 800 milionów egzemplarzy. W br. ukaże się ponad 30 mln. dzieł klasyków marksizmu - leninizmu.

• LENINGRAD. W zakładach im. Stalina w Leningradzie rozpoczęto montaż największej turbiny parowej na świecie, o mocy 150 tys. kw.

• KIJÓW. W Kijowie otwarto wystawę plakatów polskich w wykonaniu czołowych artystów malarzy. Wystawa wzbudziła duże zainteresowanie.

• TIRANA. W styczniu br. greckie monoteistyczne i zasztywniały siły zbrojne dokonały 11 prowokacji na granicy albańskiej. Samoloty włoskie dokonały trzech prowokacji.

• HANOI. W ciągu ostatnich 2 i pół miesięcy francuski korpus ekspedycyjny stacjonujący w Wietnamie Północy, przesłał 14 tys. żołnierzy, 12 samolotów, 17 czołgów, 11 statków i 46 dział.

• KANTON. W Kantonie odbył się wielki protestacyjny strajk przeciwko wianom Chiny przeciwko wianom Chiny przeciwko wianom Chiny.

• TEL AVIV. 385.327 obywateli Izraela podpisało Apel Światowej Rady Pokoju.

Wehrmacht trzonem »armii atlantyckiej«

Zbrodnicze plany sztabu amerykańskiego

NOWY JORK (PAP). Organ wielkich monopolów amerykańskich „US News and World Report” podaje, że

KRÓTKIE SPIĘCIA

Konkurs łgarstw

Pan senator Taft („republikanin”) gardził, a bombardowaniem Mandżurii, blokadą Chin, uściskiem moskwiomintangów — słowem za awanturą wojenną i wyścigiem zbrojeń. Teraz doszedł do wniosku, że budżet zbrojeniowy USA jest za wysoki. Wnioskuję jest oczywiście Truman („demokrata”). Pan Taft twierdzi, że jeśli on zostanie prezydentem — „szybko” obetnie budżet wojskowy.

Wall Street spogląda bez obawy na te rewelacje: którykolwiek z rzeszy wielkiego kapitału — „republikanin”, czy „demokrata” — zajmie fotel prezydenta, będzie tańczył w rytm dolara.

Zaczyna się wielki spektakl łgarstw, swany wyborami prezydenta USA. Wynurzenia Tafta są jednakże do brym potwierdzeniem prawdziwych nastrojów mas pracujących Stanów Zjednoczonych. Jest dla każdego jasne, że skoro w ten sposób, występując przeciwko nadmiernym wydatkom na zbrojenia, chce Taft obalić Truman, to znaczy, że całkowite powstrzymanie zbrodniczego wyścigu zbrojeń jest życzeniem narodu amerykańskiego.

Wich.

»Przyjaźń« między drapieżcami

NAD „głuchym” sojuszu amerykańsko - angielskiego kołysze się słabo przymocowana tablica, na której widnieją uroczyste deklaracje o przyjaźni między oboma „sióstrzycami” anglosaskimi. Co pewien czas czołowi politycy burżuazjni po obu stronach Atlantyku komunikują wzajemnie, że ta przyjaźń nigdy nie była tak serdeczna jak właśnie teraz.

Częstość tych manifestacyjnych deklaracji miłosnych jest wprost proporcjonalna do zaostrzania się sprzeczności interesów i rywalizacji między imperializmem amerykańskim a brytyjskim.

Coraz bardziej wzrastające osłabienie imperium brytyjskiego jest faktem niezaprzeczalnym i oczywistym dla każdego. Nie tylko Daleki Wschód, ale i kraje Bliskiego i Środkowego Wschodu przestały być wyłączną domeną wpływu kapitału brytyjskiego. W Chinach, dzięki zwycięstwu sił rewolucyjnych, wyrugowane zostały ostatecznie wpływy imperializmu w całości. Japonia została całkowicie opanowana przez kapitał amerykański. Wzrasta się też infiltracja kapitału amerykańskiego do Indii i Pakistanu.

Po 50 latach rządów, Angloirackie Towarzystwo Naftowe zostało ostatecznie wypędzone z Iranu. Fakt ten jest kłopotliwym dla imperializmu. Tylko bowiem na skutek wyższej i ofiarnej walki mas ludowych Iranu kapitał angielski został odcyty od

W 6 rocznicę przemówienia Stalina na zebraniu wyborczym w Moskwie

MOSKWA (PAP). — 9 bm. minęła 6 rocznica historycznego przemówienia, wygłoszonego przez Józefa Stalina w dn. 9 lutego 1946 r. na zebraniu wyborców stalinowskiego okręgu wyborczego Moskwy. W przemówieniu tym Józef Stalin scharakteryzował historyczne znaczenie zwycięstwa ZSRR w drugiej wojnie światowej, wskazał na źródła potęgi państwa radzieckiego oraz nakreślił program budownictwa komunistycznego w ZSRR.

Cała prasa radziecka poświęca tej doniosłej rocznicy artykuły wstępne. Przed 6 laty — stwierdza w artykule wstępnym dziennik „Izwestia” —

— Józef Stalin nakreślił podstawowe zadania naszego kraju na okres najbliższych 5 lat i na dalszą przyszłość. Przemówienie Stalina było konkretnym, naukowo uzasadnionym programem budowy bazy materialno-technicznej komunizmu.

Dziennik podkreśla, że przemówienie Stalina stało się natchnieniem dla narodu radzieckiego w realizacji tego gigantycznego programu: „Wykonanie z nadwyżką zadań pierwszego pięcioletniego planu na r. 1951 — to nowy, pełen chwały etap w rozwoju naszego kraju, to trwała podstawa dla dalszego marszu do komunizmu”.

Podczas gdy w krajach kapitalistycznych w tym roku zależeńscy wyścigu zbrojeń ograniczono się produkcją dla celów pokojowych, wzrasta bezrobocie, wzrasta cena artykułów masowego spożycia, wzrasta pauperyzacja mas — w ZSRR i w krajach demokracji ludowej ekonomika rozwija się w szybkim tempie, wzrasta dochód narodowy, podnosi się dobrobyt mas pracujących. Radziecki ustroj państwowy i społeczny dowiódł w

W zakładach wytwarzających narzędzia przewidziany jest również bar dzo poważny wzrost produkcji. Ten dział przemysłu wytworzy w roku bież. o 62 procent więcej narzędzi niż w ub. roku, w tym narzędzi tnących o 160 procent więcej. Dzięki scentralizowaniu produkcji obniży się koszty wytwarzania narzędzi, a w przybrańskich narzędziowniach odpadnie produkcja narzędzi powszechnie używanych. Dla zapewnienia pełnej realizacji tych planów jeszcze w roku bież. rozbuduje się wiele fabryk narzędziowych.

Wśród nowych asortymentów, których produkcję uruchomił się w roku bież. najważniejszą pozycję zajmują 5 nowych typów uniwersalnych prządaków do wierzania i frezowania.

sztab amerykański opracował plan wskrzeszenia Wehrmachtu i udziału Niemiec zach. w pakcie atlantyckim. Udział Trizonii w armii paktu atlantyckiego ma być trzykrotnie większy od udziału brytyjskiego i znacznie większy niż łączny udział Francji, Włoch, Belgii i Kanady.

Poza wielką armią lądową, Amerykanie zamierzają powołać do życia lotnictwo, składające się z 25 grup lotniczych. Lotnicy mają być szkoleni w St. Zjednoczonych.

Ponadto — podaje czasopismo — Wehrmacht otrzymał ma „jednostki wojsny chemicznej”, uzbrojone w najnowszy sprzęt amerykański.

Plan sztabu amerykańskiego przewiduje również rozbudowę zachodniemieckiej floty morskiej.

Na czele Wehrmachtu mają stanąć generałowie, którzy służyli w armii hitlerowskiej. Również korpus oficerski składać ma się z byłych oficerów hitlerowskich.

Przeciw próbom remilitaryzacji i rozbicia Austrii

WIEDEN (PAP). Czynność wypowiedzi dziennika „New York Times” o amerykańskich planach rozbicia Austrii i utworzenia 10 dywizji austriackich pod dowództwem amerykańskim wywołały głębokie oburzenie wśród młodzieży austriackiej.

W licznych zakładach pracy odbyły się zebrania protestacyjne młodych robotników.

w warunkach powojennego pokojowego budownictwa swej ogromnej wyższości nad ustrojem kapitalistycznym”.

Dziennik „Prawda” podkreśla w artykule wstępnym, że stalinowski program budownictwa komunistycznego znalazł się u podstaw całego życia i walki narodu radzieckiego. Pod kierownictwem partii komunistycznej — pisze dziennik — masowo pracujące naszego kraju wykonały przedterminowo zadania pięcioletniego planu i uczyniły ogromny krok na drodze do komunizmu. W r. 1951 naród radziecki osiągnął nowe sukcesy w rozwoju socjalistycznej ekonomiki i kultury. Kraj nasz wytapia obecnie w przybliżeniu tyle stali, ile wytapiają łącznie Anglia, Francja, Belgia i Szwecja. W ciągu kilku ubiegłych lat roczny przyrost wydobycia węgla w ZSRR wynosił przeciętnie 24 miliony ton, a ropy naftowej — 4,5 mil. ton.

Powazne sukcesy osiągnęli pracownicy socjalistycznego rolnictwa. Węgi ubiegłych kilku lat globalne zbiorów zbóż przekraczały 7 miliardów pudów rocznie. Szybko wzrastają zbiory kultur technicznych. Szybko rozwija się hodowla bydła.

W walce o stworzenie bazy materialno-technicznej komunizmu partia bolszewicka rozwija gigantyczne budownictwo, realizuje politykę nieustannego postępu technicznego, organizuje i kieruje ogólnonarodowym, socjalistycznym współzawodnictwem o osiągnięcie nowych sukcesów wytwórczych.

Głębokie rozdzwinki w obozie »wspólnoty europejskiej«

Antyfrancuska ofensywa Adenauera

Waszyngton popiera plany monopolistów zachodnio-niemieckich

PARYŻ (PAP). We „wspólnocie zachodnio-europejskiej” ujawniły się nowe rysy i zaostroszy wzajemne sprzeczności. Adenauer, popierany przez USA, żąda od Francji zgody na natychmiastowe przyjęcie Trizonii do paktu atlantyckiego. Równocześnie Adenauer poruszył kwestię Zagł. Saary, oskarżając Francję o to, że swą polityką w Saarze rozbija tzw. „jedność Europy”.

Rozpętała się ostra polemika między prasą francuską a prasą zachodnio-niemiecką. Prawicowy dziennik francuski „Aurore” pisze, że Adenauer szantażuje Francję. Dziennik przyznaje przy okazji, że „w Niemczech zach. odradza się wojownik militarny”.

„Combat” pisze, że żądania Adenauera wobec Francji zostały postawione w sposób ultimatywny. „Adenauer bije pięścią w stół, co wywołuje oburzenie we Francji i zamieszanie w kołach rządzących Paryża. Acheson, który proteguje Adenauera, przesłał do Schumana list, zmierzający do osłabienia we Francji wrażeń, wywołanych antyfrancuską ofensywą Adenauera. Ale list ten jest zasłoną dymną, mającą ukryć presję amerykańską na Francję, aby przyjęła żądania Adenauera” — stwierdza „Combat”.

Tymczasem prasa zachodnio-niemiecka ostro atakuje rząd francuski. Dzienniki cytują wypowiedzi prasy amerykańskiej, która prowadzi kampanię za przyjęciem Trizonii do paktu atlantyckiego i za przyznaniem reżimowi z Bonn „pełnego równoprawienia we wspólnocie europejskiej”. Organ zachodnio-niemieckich przemysłowców „Deutsche Zeitung und Wirtschaftszeitung” radzi Schumanowi, aby uwzględnił żądania niemieckie albo się podał do dymisji.

Francuska prasa postępuje w ten sposób, że Waszyngton i Bonn stawiają Francji ultimatum: utworzenie

„armii europejskiej” według planu amerykańskiego albo porzucenie idei „armii europejskiej” i wskreślenie samodzielnego armii zachodnio-niemieckiej.

Presja USA

NOWY JORK (PAP). Listbońska sesja Rady paktu atlantyckiego została odroczone do 20 bm. w wyniku zaostroszenia się sprzeczności między uczestnikami agresywnego bloku atlantyckiego. Sprzeczności te pogłębiły się jeszcze bardziej wskutek rozbieżności, jakie ze szczególną siłą ujawniły się ostatnio między Trizonią a Francją.

Obecnie St. Zjednoczone używają wszelkich środków nacisku na swych satelitów, a zwłaszcza na Francję, by zmusić ją do całkowitej uległości. Przewodniczący komisji spraw zagranicznych Kongresu USA, Richards, oświadczył, że dostawy USA dla Europy zach. zostaną wstrzymane aż do zakończenia sesji Rady Atlantycznej w Lizbonie. Dopiero po przesłaniu delegacji amerykańskiej do „zachowania się” przedstawicieli krajów zachodnio-europejskich, komisja Kongresu podejmie decyzję w sprawie dostaw do Europy zach.

Richards oświadczył, że sesja Rady Atlantycznej w Lizbonie musi utworzyć Niemcom zach. drogę do paktu atlantyckiego.

PRAGA (PAP). Francuski min. spraw zagr. Schuman rozesłał do prasy myślowców i kupców we Francji okólnik, w którym żąda, aby zrezygno-

Ludność Trizonii demonstruje przeciwko remilitaryzacji w Niemczech Zach.

BERLIN (PAP). — Prasa donosi, że w Niemczech zachodnich trwała w dalszym ciągu demonstracja protestacyjna przeciwko uchwałom Bundestagu (parlamentu Trizonii) w sprawie remilitaryzacji Niemiec zachodnich i wprowadzenia obowiązku powszechnej służby wojskowej. Szczególnie burzliwe demonstracje protestacyjne odbywały się w Zagłębiu Ruhry.

Do Bonn przybyły liczne delegacje związków zawodowych, rad zakładowych i organizacji społecznych, m. in. 17-osobowa delegacja robotników z zakładów przemysłowych „Daimler” w Mannheim. Delegacja ta zakomunikowała, że 5.500 robotników i urzędników powyższych zakładów podjęło jednomyślnie uchwałę, protestującą przeciwko remilitaryzacji.

Delegacje składają protesty na ręce deputowanych z rozmaitych partii. W imieniu KPD przyjął delegację Max Reimann, który oświadczył m. in. co następuje:

Debata i uchwała Bundestagu dowiodła raz jeszcze, że plan Schumana, „układ ogólny”, tzw. układ Trizonii, w „obronę Europy zachodniej”, przy gotowaniu powszechnej służby woj-

skowej w Niemczech zachodnich oznacza wciąganie Trizonii w agresywnych planów wojennych. Wojna nie rozwiąże żadnego problemu. Będzie ona jedynie katastrofą, która zagrozi egzystencji narodu niemieckiego.

Adenauer, popierany przez Schumachera, rozpętał oszczerczą kampanię przeciwko pokojowi i przeciwko demokracji niemieckiej. Naród niemiecki jednak nie zgadza się z polityką Adenauera. Domaga się on zjednoczenia kraju. Przesłanką zjednoczenia powinny być ogólnoniemieckie wybory. Innej drogi nie ma.

Członkowie delegacji wyrazili komunistycznej Partii Niemiec (KPD) podziękowanie za konsekwentną i ugodliwą walkę o elementarne prawa narodu niemieckiego.

USA paraliżują wewnątrzniemiecką wymianę handlową

BERLIN (PAP). Agencja ADN opublikowała oświadczenie pełnomocnika rządu do spraw handlu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, J. Orloppa.

Porozumienie poczdamskie — głosi m.in. oświadczenie — przyznało Niemcom prawo prowadzenia swobodnego handlu międzystrafowego. USA i Wielka Brytania, zgodnie z żądaniem ZSRR, zobowiązały się trakto-

wać Niemcy jako całość gospodarczą. Jednakże mocarstwa zachodnie od 1945 r. począwszy niejednokrotnie naruszały to obowiązujące ich interesy narodu niemieckiego porozumienie międzynarodowe.

Państwa imperialistyczne stały się, żyły do oderwania gospodarki Niemiec zachodnich od Wschodu, narzucając Trizonii rolę dostawcy surowców dla USA. W lipcu 1948 r. granice międzystrafowe zostały z rozkazu amerykańskich władz okupacyjnych zamknięte. Skutek był taki, że w Niemczech zachodnich zastraszono się kryzysu podażi, z uszczerbkiem dla całości gospodarki. Nieustannie wzrastające w Niemczech zachodnich bezrobocie da się wytłumaczyć m. in. faktem, że wymiana towarowa z NRD stale się zmniejsza, że ustaje eksport do krajów Europy wschodniej.

Do chwili utworzenia rządu w Bonn, rokowania w sprawach handlowych między stronami były zawieszane przez Niemców. Istniała więc korzyść dla obu stron wymiana towarowa. Lecz gdy pod osłoną amerykańskich bagnetów utworzono „suwerenny” rząd bolidi, każde porozumienie handlowe musi ulegać zgodzie władz w Petersburgu. Ich rozkazy gwałtownie są stawiane i opłacane dostawy do NRD nie są wykonywane. W Niemczech zachodnich nie obowiązują prawa i ustawy. Działła tam samowola imperialistów amerykańskich i ich lochów.

Oświadczenie stwierdza, że skutkiem nieustannego wtrącania się Amerykanów, obroty w handlu międzystrafowym gwałtownie się zmniejszają. Gdy w 1949 r. wynosiły one 800 milionów marek, to w 1951 r. — skurczyły się do 200 milionów marek.

W zakończeniu J. Orlopp stwierdza, że ludność ciałych Niemiec domaga się stanowczo, by zgodnie z postanowieniami porozumienia poczdamskiego przywrócona została gospodarka i polityczna jedność Niemiec. We wszystkich okęgach Niemiec zachodnich powstały stowarzyszenia osób i firm, zainteresowanych w wymianie towarowej między wszystkimi stronami Niemiec.

Stowarzyszenia te zwracają się do rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej z prośbą o podjęcie kroków, które pozwoliłyby bezwzględnie Amerykanom prowadzić swobodny handel z Niemiec. Republiką Demokratyczną i innymi krajami miłującymi pokój.

Prawo dzungli w obozie podlegaczy wojennych

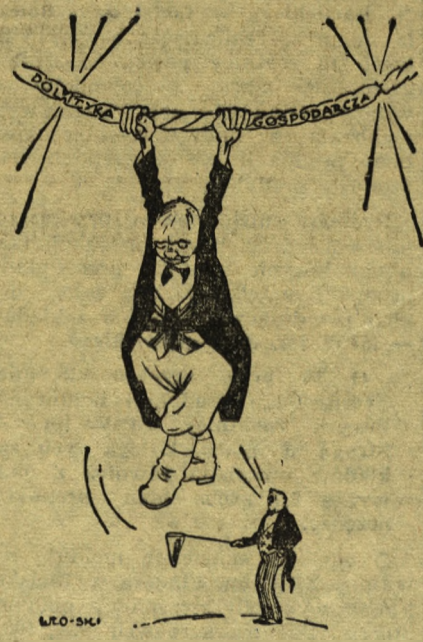
MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda”, omawiając konflikt francusko-niemiecki w sprawie Zagł. Saary, pisze:

Pomiędzy burżuazją francuską a zachodnio-niemiecką toczy się zażarta walka o hegemonię w hutniczo-węglowym superkartelu, stworzonym w myśl „planu Schumana”. Monopolisci zachodnio-niemieccy widzą w przyłączeniu Zagł. Saary do Trizonii skuteczną drogę do zjednoczenia i dominacji w tzw. „Europejskim Zjednoczeniu” i „Hut i Kopali”. Planu monopolistów zachodnio-niemieckich idą całkowicie po linii interesów ich amerykańskich mocodawców.

Nie jest więc rzeczą przypadkową, że polityka rządu francuskiego wobec Zagł. Saary wywołuje rosnące niezadowolenie w Waszyngtonie.

Tak wygląda — pisze „Prawda” — współpraca w imię „wspólnoty europejskiej”. Konszachty zakulisowe poszczególnych partnerów, oszustwa i kłamstwa, polityka brutalnego nacisku i skłanianie sobie do gardła — oto obyczaj panujący w obozie podlegaczy wojennych wpałujących ze sobą według prawa dzungli.

O SPRZECZNOŚCIACH ANGLO-AMERYKAŃSKICH CZYTAJ PONIŻEJ ARTYKUŁ: „PRZYJAŹN” MIĘDZY DRAPIEJCAMI”.

Nie się nie bój, ja cię uratuję!

bez walki. Przecież nie po to związały się z Waszyngtonem, żeby sprawić przyjemność Trumanowi i Achesonowi, czy też, co wiele ważniejsze, Rockefellerom i Morganom, ale w

nadziei, że przy pomocy silniejszego potencjału gospodarczo - militarnego USA, uda się zatrzymać napór fal walki narodowo - wyzwolenej, która ogarnęła Azję i Afrykę.

Współorganizując z Waszyngtonem agresywny blok atlantycki, imperialiści angielscy zgodni z nim w niewiści do ZSRR i krajów demokracji ludowej, liczyli, że blok ten potrafi wzmocnić kruszące się podstawy imperium brytyjskiego. Stało się inaczej. Po utworzeniu bloku atlantyckiego imperium brytyjskie zdążyło utracić całkowicie pozycję tak ważną jak Iran, ustąpić znaczną część swoich wpływów w Europie Zachodniej, a w szczególności w Niemczech zachodnich — Amerykanom. Ruch zaś narodowo - wyzwolenej w Azji i w Afryce nie tylko nie przelał się potęgi sojuszu atlantyckiego, ale kontynuował i kontynuuje swoją ofensywę na pozycje imperializmu. I jak zwykle w takich wypadkach najmocniej dostało się słabszemu partnerowi — W. Brytanii.

Mocniejszy zaś partner — koła rządzące USA, które w obliczu rosnących nastrojów antyamerykańskich w Azji i Afryce też nie mają powodów do radości — usiłuje ratować co się da i tam gdzie może przejmując spadek pobrytyjski.

A W EUROPIE? Plan Schumana, przewidujący utworzenie wielkiego kapitału przemysłowego, w którym pierwsze skrzypce będą grali kapitaliści amerykańscy i hitlerowski - niemieccy, ma — poza swoim ostrzem, wymierzonym przeciwko obozowi demokracji — również ostrze antybrytyjskie. Przemysł brytyjski stoi w obliczu niebezpieczeń-

stwa wzmoczonej konkurencji ze strony superkartelu pod zarządem amerykańsko - hitlerowskim.

Amerikanie, o ile chodzi o bytność, coraz mniej liczą się — chociaż w pewnej mierze muszą zachowywać ostrożność — z dąsami brytyjskimi „przyjaciela”. O tym ekportery brytyjscy mogą się m. in. przekonać, analizując sytuację na Dalekim Wschodzie. Polityka amerykańska w tym terenie zmierza do gospodarczego odgródzenia Japonii od Chin Ludowych. Oznacza to w praktyce, że towary brytyjskie, eksportowane na rynki dalekowschodnie, będą musiały stawić czoło ostrej konkurencji ze strony tanich towarów japońskich, które przemysłowcy Nipponu, mając drogą zamkniętą do Chin, gdzie będą musieli przecież sprzedawać.

Wiadomo, że rząd brytyjski stanowczo oponuje przeciw temu, by Japonia uznała „rząd” Czang Kaj-szeka jak się tego domagają Amerykanie. Wiadomo również, że jedna z przyczyn tej opozycji są właśnie względy gospodarcze: obawa, że rząd japoński, uznawszy marionetkowy rząd kuomintangowski, tym samym spali za sobą mosty, prowadzące do normalnych stosunków gospodarczych z Chinami.

Tak więc wszelkie dane pozwalają sądzić, że nawet, spłacany przez imperializm brytyjski na rzecz „przyjaźni” anglo - amerykańskiej będzie jeszcze podwyższony. Fakt ten powoduje pęknięcia w agresywnym bloku atlantyckim i stanowi przez to jedno ze źródeł słabości obozu wojny w ogóle, a planów USA w szczególności.

Edmund Bar.

Racjonalizatorski wniosek i nieracjonalizatorska realizacja

Kiedy inkaso będzie wspólne?

Trzej obywateli przedłożyli Komisji Uprawnień Administracji Publicznej następujące spostrzeżenia: do mieszkań przychodzą co miesiąc inkasenci pobierający opłatę za gaz i za elektryczność. Dlaczego należności te pobierane są przez różnych inkasentów, skoro chodzi o tak proste rzeczy, jak odczytywanie liczników? O wiele oszczędniej byłoby, gdyby robił to jeden inkasent...

Komisja wniosek satysfakcjonowała, uchwała Prezydium Rządu i zarządzenie ministra Gosp. Komunalnej — powołały i stworzyły ramy organizacyjne nowych przedsiębiorstw miejskich, mających od 1 stycznia br. zajmować się wspólnym inkasem.

„Tymczasem tych, którzy na początku bieżącego roku przeczytali w gazecie wiadomość o wspólnym inkasie, spotkało w kilka, czy kilkanaście dni później niemiłe rozczarowanie.

Oto znów, jak dawniej, mieszkańcy (ich odwiedziła dwójka inkasentów: jeden, pobierający opłatę za gaz, drugi — za elektryczność).

Jakto — więc nic się nie zmieniło?

CZASU BYŁO DOŚĆ

Owsem, zmieniło się: od 1 stycznia inkasent, pobierający należność za elektryczność nie jest inkasentem Elekrowni, a inkasentem pobierającym opłatę za gaz — nie jest inkasentem Gazowni. Obaj są natomiast inkasentami Miejskich Przedsiębiorstw Inkalasowych, które od Nowego Roku przejęły te zadania.

Po co zatem powołano nowe przedsiębiorstwa, skoro ściganie należności odbywa się starym trybem? Na to pytanie odpowiedź nie czynnik mają odpowiedź: taki tryb obowiązuje w okresie przejściowym, po czym inkaso będzie wspólne...

Uchwała Prezydium Rządu — zapadła już w maju. Zarządzenie Ministra G. K. podpisane zostało 1 października — choć z nieokreślonych bliżej powodów — opublikowane 10 listopada. Tak więc prezydium rad naro-

dowych pierwszy sygnał o nowym trybie ścigania należności za gaz i elektryczność miały już w maju.

Czy naprawdę w tym dość długim okresie czasu nie można było przygotować się do wspólnego inkasa od 1952 r. bez okresu przejściowego?

Argumentacja „kompetentnych czynników”, uzależniająca wspólne inkaso od specjalnych druków (które obecnie się dopiero drukuje) od przekształcenia inkasentów i od zorganizowania aparatu administracyjnego nowych przedsiębiorstw — jest nieprzekonywająca.

Co się tyczy druków — to przecież jeden inkasent mógłby wziąć 2 teści ze starymi blankietami rachunków za gaz i elektryczność. Przeszkolenie inkasentów w odczytywaniu liczników, to — powiedzmy — sprawa kilku dni.

Co zaś do aparatu nowych przedsiębiorstw — to przecież przejęły one stary aparat inkasowy z Gazowni i Elekrowni, a więc fachowców, obznajmionych z tym rodzajem pracy.

W końcu, jeżeli tak rozumowanie kompetentne czynniki uważałyby za bardzo uproszczone — to znów należałoby zapytać: czy naprawdę wcześniej nie można było poinstruować inkasentów i przygotować organizację przedsiębiorstwa inkasowego?

PRZEDŁUŻAJĄCY SIĘ „OKRES PRZEJŚCIOWY”

Brak przygotowania do utworzenia przedsiębiorstw inkasowych — spowodował konieczność wprowadzenia okresu przejściowego. Okres ten trwał miał jeden miesiąc, po czym inkaso miało być wspólne. Zachodzi jednak obawa, że do wspólnego inkasa dojdzie dopiero w marcu lub kwietniu, jeżeli sprawy tak daleko toczyć się będą.

Olimpijczycy CSR wyjechali do Oslo

Olimpijska ekipa czechosłowacka na Zimowe Igrzyska w Oslo składa się z 24 osób. W sobotę 9 bm. pierwsza część ekipy w liczbie 19 osób opuściła samolotem Pragę, udając się do Oslo. Druga 15-osobowa ekipa wyjeżdża w poniedziałek 11 bm.

272 drużyny narciarskie przed pomnikiem Lenina
Zakończenie Turystycznego Raidu narciarskiego

10 bm. zakończyła się w Zakopanem największa impreza w historii turystyki polskiej — turystyczny raid narciarski, organizowany przez PTTK. W raidzie brały udział 272 drużyny liczące 2211 harcerzy.

W większości drużyn przysłała na metę w doskonałej formie, co przy bardzo ciężkich warunkach raidu jest godnym podkreślenia. Na trasach raidu, wszystkie zespoły wykonywały różnego rodzaju czynności społeczne. Tak np. dwie drużyny złożone z personelu Sanatorium Dziecięcego w Bystrym udzieliły ludności wiejskiej 39 porad lekarskich.

Po przybyciu na metę ostatniej drużyny odbył się masowy zjazd wszystkich uczestników raidu do Poronina, gdzie przed pomnikiem Lenina odbyła się wielka manifestacja. Do uczestników raidu przemówił przewodniczący Zarządu Głównego PTTK poseł Rzeczek. Podkreślił on symboliczne znaczenie raidu przed pomnikiem Wielkiego Lenina, „Zwycięstwo ideału Lenina — powiedział — umożliwiło robotnikom i chłopom polskim pełne wyzwolenie społeczne i narodowe, dało im pełne prawo do korzystania ze zdobyczy kultury i nauki, do uprawiania sportu i turystyki.

„Raid ten” — stwierdził poseł Rzeczek — „to nowy rozdział turystyki polskiej. Na śnieżnych trasach spotkali się po raz pierwszy na nartach

Zupełnie głośno mówi się o tym np. w Lublinie, tłumacząc się brakiem odpowiednich druków oraz pracami przy organizowaniu wspólnej księgowości.

Zaności się na to także w Warszawie, gdzie do tej pory jeszcze nie powołano nawet dyrektora nowego przedsiębiorstwa, który by przypisał prace organizacyjne tak aparatowi administracyjnemu, jak i inkasentom.

A z Radomia nasi korespondenci donoszą, że „Inkaso jest o tyle wspólne, że kilkadziesiąt mieszkańców sa gaz i energię elektryczną na jedno konto. Z tym tylko zastrzeżeniem, że konta tego dotycząca jeszcze w banku... nie otwarto”.

W przeważającej większości nowopowstałe przedsiębiorstwa nie mają jeszcze planu etatów. Nie uregulowana jest kwestia plac pracowników inkasowych, którzy przedtem jako pracownicy różnych instytucji pobierali różne pensje. Nie uregulowano także kwestii norm dla inkasentów. Nie została również do końca wyjaśniona kwestia rozrachunków nowych przedsiębiorstw z zakładami, produkującymi gaz i energię elektryczną. Nie otworzono kont w bankach. Nie...

Można by przytoczyć więcej nie wyjaśnionych jeszcze — do tej pory — wątpliwości, ale już to chyba wystarczą, by uzasadnić obawę, że przy obecnym stylu pracy tzw. okres

przejściowy może się znacznie przedłużyć.

NIEZDROWY TENDENCJE

Warto jeszcze na jedno zwrócić uwagę. Racjonalizatorski wniosek 3 mieszkańców Warszawy miał przede wszystkim na celu wykreślenie nowych źródeł oszczędności przez zlikwidowanie zbędnych etatów inkasentów. Korzyści, wynikające ze wspólnego inkasa, widać przecie jasno, jak na dłoni.

Ale widać również i pewne niebezpieczeństwo: niebezpieczeństwo polegające na tym, że nowoutworzone przedsiębiorstwa inkasowe mają niezdrową tendencję rozbudowy samego aparatu administracyjnego. Zachodzić może obawa, że korzyści ze zlikwidowania zbędnych etatów inkasentów mogą być zniweczone przez rozbudowę samej administracji przedsiębiorstw.

Władze nadzorcze powinny szczególnie zanalizować strukturę przedsiębiorstw i właśnie na to zagadnienie zwrócić baczną uwagę.

L. Kołodziejczyk.

Kobiety o wprawnych rękach

Trudną i precyzyjną pracę szycia-czek żarówek, wymagającą wprawnych rąk i uważnego oka, doskonale wykonują kobiety. Dział żarówek specjalnych do samochodów w warszawskiej wytwórni przemysłu terenowe-

go „Tos” obsługują wyłącznie kobiety.

Na zdjęciu: Natalia Kwiatkowska i Maria Kurek przy pracy.

Foto Wł. Piotrowski.

ŻYCIE SPORTOWE

O mistrzostwo Polski w koszykówce

Koszykarki Spójni warszawskiej obejmują prowadzenie

10 bm. prócz 4 meczów o mistrzostwo Ligi koszykarki mężczyzn i 2 meczów finałowych o mistrzostwo w koszykówce kobiet doszedł do skutku mecz koszykarki Spójni i Kolejarza przebiegający na obosze kondycyjnym we Wrzeszczu. Wynik niedzielnych spotkań leżał w granicach przewidywań. Ciekawym przebiegiem miały mistrzostwa kobiet. Przedownik mistrzostw Gwardia (Kraków) doznał pierwszej porażki, zaś Kolejarz W-wa odniósł pierwsze zwycięstwo nad pechowym AZS.

WYNIKI

SPOTKANIA WARSZAWSKICH

W Warszawie poznaliśmy Stal zwyciężyła po słabej grze miejscowego Kolejarza 54:44 (30:18). Drużyna warszawska wykazała słabe przygotowa-

nie techniczne. W Stali najlepszym graczem był zdobywca 22 pkt. Karłak.

W drugim meczu warszawskim CWKS wygrał z Kolejarzem Poznań 52:49 (22:22). Gra była wyrównana,

a obie drużyny obejmowały na zmianę prowadzenie. Dopiero w ostatnich minutach CWKS ze strzałów Gollimowskiego i Niedzieli zapewnił sobie przewagę, którą końcowy zryw Kolejarza zmniejszył w ostatnich sekundach meczu do różnicy 3 pkt. Najwięcej punktów dla CWKS zdobył Gollimowski — 16, dla Kolejarza — Haglauer 21.

NA PROWINCJI

W Gdańsku Kolejarz (Ostrów) zwyciężył Spójnię (Gdańsk) 33:23 (16:11). Mecz stał na słabym poziomie i toczył się przy stałej przewadze, szybszej i lepszej technicznie drużyny Kolejarza.

Najwięcej punktów dla Kolejarza zdobył: Moeck — 12 i Nowacki — 11, dla Spójni Rosiukiewicz i Florkowski — po 6. Sedziowił Twardo (Warszawa) i Golarowski (Gdańsk).

W Krakowie Ogniwo (Kraków) pokonało Włókniarza (Łódź) 47:37 (12:24). Ogniwo zawiązało zwycięstwo lepszej kondycji i bardziej zespołowej grze. Najwięcej punktów dla zwycięzców zdobyli: Cieślowski i Langer — po 12, dla Włókniarza — Janczyk — 11.

Pierwsi zwycięzcy
Spartakiady Zimowej Wojska Polskiego

10 bm. w pierwszym dniu Spartakiady Zimowej Wojska Polskiego rozegrano następujące konkurencje:

Konkurencje narciarskie:
Bieg 8 km kobiet: 1) Cholewska (CWKS) 42:50, 2) Bułbanka (Kr.) 44:37, 3) Trzebińska (CWKS) 45:25.

Bieg na 18 km mężczyzn (otwarty i do kombinacji): 1) Styrzula (CWKS) 1:25:15, 2) Rubiś (CWKS) 1:28:24, 3) Skupień (CWKS) 4) Dawidek (Kr.).

W turnieju hokejowym bierze u-

dział 6 drużyn. Pierwsze spotkanie przyniosło następujące wyniki: Lotniczy — Warszawa 4:3, Marynarka Wojenna — Bydgoszcz 2:10, Warszawa — Kraków 0:18.

W jeździe szybkiej na łyżwach: 500 m mężczyzn: 1) Szczepański (CWKS) 47:7 (rekord WP) i najlepszy tegoroczny wynik w Polsce, 2) Antosiuk (War.) 48:5, 3) Kalbarczyk J. (CWKS) 48:8.

5000 m mężczyzn: 1) Rawski (CWKS) 8:34:5, 2) Kalbarczyk J. (CWKS) 9:38:7, 3) Lewandowski (CWKS) 9:45:3.

500 m kobiet: 1) Niemczyk (CWKS) 56:6, (Rekord WP), 2) Wujak (CWKS) 1:02:0, 3) Skrzetuska (CWKS) 1:02:5.

1500 m kobiet: 1) Niemczyk 3:08:8, 2) Skrzetuska 3:14:8, 3) Kalbarczykowa (CWKS) 3:17:6.

W pierwszej konkurencji wieloboju oficerskiego — strzelanie z pistoletu wojskowego zwyciężył Bagłański (MŁN) 39 pkt. przed Sulajną (Lot.) 38 pkt. i Skorupką (War.) 38 pkt.

Wrocławskie Ogniwo — Kolejarz Warszawa 74:43

Rozegrany we Wrocławiu towarzyski mecz pomiędzy warszawskim Kolejarzem a wrocławskim Ogniwem zakończył się wysokim zwycięstwem Ogniwa 74:43. W ramach tych zawodów dobrą formę wykazała Bemówna (Ogniwo), która ustanowiła dwa nowe rekordy okręgu.

Na 1000 m st. dowolnym Bemówna uzyskała 1:15:5 t.j. tylko o 0,1 gorzej od rekordu Polskiej, zwyciężającej Wera (Kolejarz), która uzyskała 1:16. Drugi rekord okręgu ustanowiła Bemówna na 100 m st. grzbietowym 1:23:1.

W konkurencjach męskich Tokkaczewski w biegu na 100 m st. dow. uzyskał 1:01:6,

ZWYCIĘSTWO WARSZAWSKIEJ
SPÓJNI I KOLEJARZA
W WARSZAWIE

W Warszawie dwa dalsze mecze o mistrzostwo Polski w koszykówce kobiet, zakończyły pierwszą rundę spotkań finałowych, w wyniku których w tabeli prowadzi Spójnia (Warszawa) przed Gwardią (Kraków) — po 2 pkt. oraz AZS Warszawa i Kolejarzem Warszawa — po 1 pkt.

Kolejarz — AZS 54:41 (23:18). Kolejarz odniósł niespodziewane zwycięstwo nad zespołem akademickim, które grały w osłabionym składzie bez kontuzjowanej Wągrzynowicz i Gruszczyńskiej. Ta ostatnia opuściła boisko po pierwszej minucie gry, z powodu kontuzji. Drużyna Kolejarza wygrała zasłużenie, mając najlepsze zawodniczki w Kameckiej, Jaźnickiej i Wikarskiej. Najwięcej punktów dla zwycięzców zdobyła Wikarska — 20, dla AZS Czapkówna — 10.

W drugim meczu Spójnia pokonała Krakowską Gwardię 48:22 (29:14). Spójnia była zespołem zdecydowanie lepszym.

Najlepszymi zawodniczkami na boisku były Wojewódzka i Rogowska, Rogowska zdobyła najwięcej pkt. — 18. Dla Gwardii najwięcej punktów zdobyła Lapiś — 8.

NA OBOJĘ W WRZESZCZU

Przebywający na obozie kondycyjnym we Wrzeszczu koszykarki gdańskie Spójni i Kolejarza rozegrali 10 bm. mecz treningowy. Zwyciężył team B 71:50 (38:25), który grał w składzie: Lelonkiewicz, Wojtowicz, Sterenga, Frankowski, Kapliński i Majewski.

W team'e A wystąpili: Markowski i Markowski II, Drożdż, Appenheimer i Brozowski. W teamie B najlepiej zagrał Sterenga, który zdobył 20 pkt. oraz Wojtowicz — 11 pkt. W teamie A najlepszymi byli Appenheimer — 15 pkt. i Markowski — 6 pkt.

Skład drużyny bokserskiej CSR na mecz z Polską

Reprezentacja bokserska CSR wystąpi w meczu z Polską (17 bm. we Wrocławiu) w następującym składzie: Majdloch, Muzlay, Zachora, Jerzabek, Vitovec, Koudela, Torma, Prichoda, Koutny i H. Netuka. (rezerwo wi Petrina II, Stehlik, Krocak).

W drużynie CSR widzimy dwa nowe nazwiska: Jerzabek i Vitovec. Obaj bokserzy zdobyli tytuł mistrzów CSR na rok bieżący.

Czechosłowacy wyjeżdżają z Pragi w piatek 15 bm.

Częstochowscy cieśle najlepsi

Tytuł najlepszego cieśli w województwie katowickim zdobył Józef Radek, pracujący na budowie oddziału wielkich pieców hut „Częstochowa”. W czwartym kwartale ub. roku Radek uzyskał 350 proc. normy.

Zaszczytny tytuł najlepszej brygady cieślarskiej w województwie zdobyła brygada Stanisława Parzocha, zatrudniona również na budowach kombinatu metalurgicznego w Częstochowie.

Brygada ta zajęła pierwsze miejsce we współzawodnictwie wszystkich zespołów cieślarskich w wojew. katowickim, osiągając w ostatnim kwartale ub. r. 245 proc. normy. (t)

Rozgrywki II Ligi bokserskiej

W meczach pięcioboju o mistrzostwo II Ligi czechosłowackiej uzyskano następujące wyniki:

Switalski bije rekord Polski

w podnoszeniu ciężarów

Z okazji 1 rocznicy wyzwolenia Toruń miejscowy Kolejarz zorganizował zawody w podnoszeniu ciężarów podczas których uzyskano szereg dobrych wyników.

W wadze półciężkiej Switalski w wynikiem 80 kg. W trójboju ten sam zawodnik uzyskał 227,5 kg (80, 87,5 i 90 kg).

FO SEZONIE

W CDT i w wielu sklepach MHD z obuwiami i akcesoriów obuwia możemy odpowiedzieć:

— Już po sezonie. Zima kończy się 31 marca, wiosna 1 czerwca. Jednakże Centrala Przemysłu Gumowego nie ma kalendarza, do wystarczyć nie może, abyśmy mogli się po ulicach, tożnaci w blokach.

ZŁE SIĘ BAWIŁE

Mimo jest zjeżdżać na sanocach z górki — widać o tym dobrze milotnicy śnieżnych zabaw. Ale taka miła zabawa może skończyć się smutno, jeżeli w

Okruchy Stolicy

dalszym ciągu jako tor sanoczkowy używane będzie boisko przed szkołą przy ul. Kopernika. Wprost z boiska, a dużym rozpędem zjeżdżają dzieci saneczkami na ulicę.

Saneczki mogą potrafić przechodzić. A co gorzej, i wypadki nie jest wykluczone, ulica przejeżdża bowiem dużo samochodów. Wniosek stąd płynący jest, że chłopa kierownictwa szkoły oczywiście.

CHODNIK

„W PROSZKU”
Długo czekał mieszkaniec (Gł. Walecznych) na chodnik. Doczekali się wreszcie. Od tego czasu jednak chodnik ten już trzy razy był burzony. A obecnie po raz czwarty, „okazało się” bowiem, że trzeba „jeszcze” położyć kabel elektryczny. Nie koniec na tym. Elektrycy pozostawili chodnik „w proszku”, a mieszkańców... w błocie.

PATELNIANE

KŁOPOTY
Drogi Młody Życiel! Są durszaki, są garbaki, są łyżki aluminiowe — nie ma patelni. W płyty drewniane, obłożone ze świątek, wszystkie MHD, PDT, CDT i nie znaleźć.

My, kłienki, lubimy nasze placówki uspołecznione go handlu, ale w zamian prosimy, aby w placówce było. My do nich z sercem, niech one do nas z patelnią. (Nowożeńcy).

Trzeci dzień

Harcerskich Igrzysk Zimowych

W trzecim dniu III Harcerskich Ogólnopolskich Igrzysk Zimowych odbyły się na szczytnym lodowisku w Katowicach zawody w jeździe figurowej i szybkiej na łyżwach. Na starcie stanęło ok. 300 harcerzy i harcerzy.

W jeździe figurowej w konkurencji dziewcząt pierwsze miejsce zajęła B. Janowska (Kat.).

W konkurencji chłopców zwyciężył M. Brożek (Kr.). W jeździe szybkiej dziewcząt zwyciężyła B. Janowska (Kat.), chłopców starszych K. Żelazowski (Kr.); chłopców młodszych: Jacek Zabierowski (Rzeszów).

RADIO

na dzień 12 lutego 1952 r. (wtorek)

Program dnia 5.55 15.25 Wiadomości 5.05 6.00 7.00 7.55 12.04 16.00 20.00 23.00

5.10 Koncert 6.05 Wszelchnia Radłowa 6.35 Piosenki 7.20 Muzyka 7.50 Kalendarz Radiowy 8.00 Aud. dla klas starszych 9.40 podstawowych 8.20 Koncert poranny 9.40 Koncert solistów 10.10 Aud. dla przed-

szkół 10.30 Radziecka muzyka rozrywkowa 10.55 „Świątce wachodni” — odg. pow. E. Marce 11.15 Muzyka i aktualności 11.45 Głos mają kobiety 12.15 Akordeon solo i w zespole 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych 16.20 Muzyka 17.00 Skrzynka ogólna P.R. 17.15 Aud. dla kobiet 17.25 Komp. Tygodnia — A. Dworak 18.00 Z kraju i ze świata 18.20 Poznajemy projekt Konstytu-

cji 18.30 Utwory fortepianowe komp. polskich 19.00 Reportaż — B. Ostrowskiego „Kury ślizniakowej” 20.35 Aud. w rocznicę śmierci Ludwika Waryńskiego 21.05

21.15 Aud. w rocznicę śmierci Ludwika Waryńskiego 21.05

Druk. RSW „PRASA”. Marszałkowska 3/6 3-B-13109

„Obcy cieć” — słuch wg sztuki Konstantego Simonowa 22.00 Koncert muzyki dawnej 22.30 Gra Ork. taneczna.

Na fili 367 m.

Program dnia 6.00 13.25 Wiadomości 6.05 6.30 7.55 17.00 21.00 23.50

6.15 Piosenki o pokoju i pracy 6.50 Koncert rozrywkowy 7.50 Kalendarz Radiowy 14.15 Wspomnienia robotnicze 14.30 Muzyka 14.50 Muzyka rozrywkowa 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych 16.00 Wszelchnia Radiowa 16.20 Dziennik warszawski 16.35 Poznajemy projekt Konstytucji 21.40 Koncert 22.00 „Córka kapitana” — fragmenty 22.15 Aud. 22.15 Aud. 22.15 Aud.

Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmian w programie.

